

DRAUGAS

PERIODICALS
August 11, 1999
Vol. LXXXVII

90th ANNIVERSARY

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY
TREČIADIENIS - WEDNESDAY, RUGPJŪCIO - AUGUST 11, 1999

90-IEJI METAI

Nr. 155
Kaina 50 c.

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 08/10/99
UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS
4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

Prezidentūra ir Seimas priversti griežtai taupyti

Vilnius, rugpjūčio 10 d. (BNS) — Jau antras mėnuo prezidentūra ir Seimas vykdo griežtą taupymo programą, kurios buvo priversti imtis dėl smarkiai sumažinto finansavimo.

Dienraštis „Respublika“ pranešė, kad šiemet prezidentūros biudžetas, palyginti su praėjusiais metais, sumažintas beveik trečdaliu. 1998-aisiais prezidentūrai buvo skirta apie 38 mln. litų, o šiemet — 27 mln. litų. Išlaidos elektros energijai, ryšiams, transportui, komandiruotėms sumažintos nuo 15.4 mln. litų iki 12.5 mln. litų. Seimo biudžetas sumažėjo nuo 54.1 mln. litų 1998-aisiais iki 48.8 mln. litų 1999-aisiais.

Finansavimas nurežtas dėl valstybės biudžeto krizinės padėties, negaunant planuotų pajamų.

Abi valdžios institucijos taupo pareigūnų komandiruočių išlaidas, griežtai riboja inven-

toriaus išsigijimą, perka tik reikalingiausias raštinės prekes, taip pat nurodyta taupyti popierių, elektros energiją, nelaikyti nenaudojamų įjungtų kompiuterių.

Pasak dienraščio, anksčiau su prezidentu į užsienį vykdavo ir pareigūnai, kurių kelionių tikslas nebūdavo tiesiogiai susijęs su valstybės vadovo vizitu. Bet jau pusmetis, kai šios praktikos atsisakyta ir per vizitą valstybės vadovą lydi tik būtinas pareigūnų skaičius.

Parlamentarų komandiruočių taip pat griežtai ribotos — Seimo valdyba duoda sutikimą daugiausia toms, per kurias išlaidas sumoka kviečiantį pusė arba pats Seimo narys.

Prezidentūra dabar išskolinusi 2 mln. litų Panevėžio statybos trestui, Seimo įvairūs išskolinimai siekia beveik 1 mln. litų.

Lietuva nekels bylos latviams už Būtingės šturmą

Palanga, rugpjūčio 10 d. (BNS) — Palangos miesto policija Būtingės terminalui pranešė, jog atsiskakoma kelti baudžiamąją bylą pagal terminalo pareiškimą, nes keturių Latvijos piliečių veikloje nebūvo savavaldžiavimo, priešinosi policijai, policininko ižeidinėjimo ar chuliganizmo.

Liepos 21 d. rytą keturi Latvijos žalieji, jūroje nelegaliai kirtę valstybinę sieną, prisirakino prie Būtingės terminalo plūduru. Taip jie pusdieniui sutrukdyė pirmojo tanklaivio pripildymą nafta per Būtingės terminalą.

Latvius nuo plūduru nukėlė Lietuvos pasieniečiai ir išsiuntė į Latviją.

Laikinasis Būtingės terminalo direktorius Piotras Ranko sakė, jog Latvijos žaliųjų padaryti nuostoliai dar skaičiuojami. Pirminiais duomenimis, dėl pusdieniui sutrukdyto tanklaivio užpildymo patirta 30,000 litų nuostolių.

Latvių žalieji protestuoja prieš Būtingės naftos terminalą Latvijos pasienyje, nuogastaudami dėl žalos savo gamtai, jei terminale įvyktų nelaimė.

Lietuva tvirtina, kad terminalas yra visiškai saugus ir įtaria, kad latvių protestuose yra ekonominė potekstė — Būtingės terminalas sudaro konkurenciją Latvijos Ventspilio terminalui.

Punsko valsčiaus taryba nespręs pasienio užkardos likimo

Punkas, rugpjūčio 10 d. (BNS) — Lenkijos Punsko valsčiaus taryba posėdyje pirmadienį pareiškė nesprendianti pasienio užkardos įkurdinimo valsei problemos, nes tai jau esąs tarpvalstybinis reikalas.

BNS perduotame Punsko valsčiaus tarybos pirmininko Jurgio Valinciaus pareiškime sakoma, kad „šio klausimo sprendimas jau seniai peraugo valsčiaus tarybos kompetenciją bei veiklos ribas“.

Punsko gyventojai, kurių daugumą sudaro etniniai lietuviai, bei visuomeninės Lenkijos lietuvių organizacijos prieštarauja lenkų pasieniečių įkurdinimui Punske, nuogastaudami, jog tai pakeis tautinę miestelio sudėtį.

Valstiaus taryba numano, kad jai „tęktų prisiimti atsakomybę už Lenkijos ir Lietuvos santykių visumą“, jei imtųsi spręsti užkardos problemą.

Dėl Punsko pasienio užkardos jau seniai verda ginčai, kurių neišsprendžia ir teismai.

Nuo metų pradžios pasienio užkardos būstinė veikia miestelio bendruomenės lėšomis statytame Punsko sveikatinamo centre, kuriame pasieniečiai užima tris butus.

Lenkijos žmogaus teisių gynėjas Adam Zielinski pasieniečių išsikėlimą buvo apskundęs Balstogės administraciniam teismui, tačiau teismas skundą atmetė, tvirtindamas, kad užkarda nepažeidžia lietuvių bendruomenės teisių ir nekeltia pavojaus jos savimonei.

Lenkijos pasienio apsaugos vyriausiasis komendantas Marek Bienkowski liepos pabaigoje pasiūlė punskiečiams naują pasienio užkardos būstinę įkurdinimo vietą Punsko valsčiaus pakraštyje.

*** Demografai prabilo apie pavojų, skelbia „Lietuvos aidas“ (08.04).** Europoje beveik pusė vaikų gimsta nesusituokusių žmonių šeimose. Pvz., Danijoje beveik pusė vaikų gimsta nesusituokusių žmonių šeimose. Pvz., Danijoje tokių vaikų yra net 45 proc., o iš jų net 70 proc. iki 18 metų gyvena su abiem tikraisiais tėvais. Statistikos departamento Demografinės statistikos skyriaus viršininkė Virginija Eidukienė pasakojo, kad Lietuvoje vaikai dažniausiai gimsta santuokinėse šeimose, tačiau ir santuokų, ir gimimų gerokai sumažėjo. Lietuvoje gyventojų skaičius pradėjo mažėti 1992 m. dėl gyventojų emigracijos. 1994 m. šis proce-

Nuotr.: Rugpjūčio 10 d. Kaune, prezidentūros kiemelyje, prie paminklo prezidentui Antanui Smetonai įvyko jo 125-ųjų gimimo metinių paminėjimas. (Elta)

Prezidentas rūpinasi A. Smetonos palaikų perkėlimu į gimtinę

Vilnius, rugpjūčio 10 d. (BNS) — Prezidentas Valdas Adamkus aptarė Lietuvos pirmojo valstybės vadovo Antano Smetonos palaikų perkėlimo iš JAV galimybes su jo anūku Antanu Smetona. Senelio vardą ir pavardę turintis anūkas po susitikimo su prezidentu V. Adamkumi antradienį sakė žurnalistams, kad dar nėra aiški nei palaikų perkėlimo data, nei vieta. Jo teigimu, svarstoma galimybė perlaidoti A. Smetoną Kaune, kur pirmosios nepriklausomybės metais buvo įsikūrusi prezidentūra, arba Vilniuje, kur prezidentas dirba dabar.

1874 metais gimęs prezidentas A. Smetona tragiškai žuvo 1944-aisiais per gaisrą Clevelande. Emigraciją jis pasitraukė, bėgdamas nuo sovietų okupantų represijų.

Kaunas prisiminė prezidentą Antaną Smetoną

Kaunas, (Elta). Kaune, prezidentūros sodelyje, antradienį buvo paminėtos pirmosios nepriklausomybės Lietuvos Respublikos prezidento Antano Smetonos gimimo 125-osios metinės.

Iškilmėse dalyvavo prezidento anūkas pianistas Antanas Smetona, vyriausybės bei miesto savivaldybės atstovai, Tautininkų sąjungos ir skautijos atstovai.

Prezidentas Valdas Adamkus kalbėdamas pasidžiaugė šventiniu dėmesiu, skiriamu šiai sukakčiai. „Dėmesys savo tautos ir valstybės istorijai, jāsas liovėsi, bet vis tiek reikalaujai nepagerėjo: vidutiniškai per metus miršta 3,500-4,000 žmonių daugiau, negu gimsta. Šiuo metu Lietuvoje šeima daugiausia augina vieną, du vaikus.“

lūrusioms asmenybėms liudija mūsų visuomenės sąmoningumą ir brandą. Esu tikras, kad tautinės valstybės kūrejo vardas dar ligus metus bus sąžiningos tarnystės savo piliečiams pavyzdžiu“, rašoma valstybės vadovo sveikinime.

Šventės dalyviai tylos minutę pagerbė prezidento A. Smetonos atminimą. Susirinkusiesiems koncertavo Vidaus tarnybos I pulko pučiamųjų orkestras, griežė kaimo kapela „Vija“.

*** Vilniaus universitete (VU) penktadienį baigėsi beveik mėnesi trukusios tarptautinės jidiš studijos.** Studijų kultūrinės programos direktorius, Izraelio jaunųjų jidiš kalbos puoseletojų sambūrio „Jung jidiš“ vadovas Mendy Cahan sakė nustebes, jog jidiš kalba domisi, jos mokosi ne tik žydai, bet ir VU judaika studijuojantys lietuvių studentai. Į studijas atvyko trylikos pasaulio valstybių atstovai. 60-čiai klausytojų mokslininkai iš Anglijos, Baltarusijos, Estijos, Izraelio, Lietuvos skaitė paskaitas apie jidiš kalbą, Lietuvos žydų kultūros paveldą, istoriją, literatūrą.

*** Dešimt Lietuvos policininkų kitą savaitę vyks į Kosovą dalyvauti Jungtinių Tautų civilinėje užduotyje.** Prištinoje, JT policijos stabe, bus konkrečiai nuspręsta, kur lietuviai atliks policijos pareigų užduotį karo nualintoje ir etninių nesutarimų draskomoje Jugoslavijos provincijoje. Rudeniop į Kosovą turėtų vykti ir apie 30 lietuvių karių, kurie kartu su Lenkijos kariškiais dalyvaus tarptautinėje taikos įvedimo operacijoje. Lietuvių ir lenkų taikdariai budės amerikiečių kontroliuojamame provincijos sektoriuje. (Elta)

Rusijos naftos gamintojai prisistatė Lietuvos vadovams

Vilnius, rugpjūčio 10 d. (Elta) — Lietuvoje naftos verslą ketinantis pletoti Rusijos verslovers „Jukos“ viceprezidentas Boris Zolotariov prezidentui Valdui Adamkui antradienį pristatė savo firmos planus.

„Jukos“ viceprezidentas sakė Lietuvos vadovui, kad jo verslovė ketina per artimiausius pusantrų metų eksportuoti per Būtingės terminalą pusrėcio milijono tonų naftos. Būtent „Jukos“ perduota nafta liepos pabaigoje buvo pakrautas pirmasis tanklaivis Būtingėje — tai buvo 70,000 tonų talpos Graikijoje registruotas tanklaivis „Centaur“.

Susitikime su prezidentu „Jukos“ atstovai sakė, kad jie ketina Lietuvoje užsiimti ir mažmenine naftos produkto prekyba. Tačiau nekalbama apie ketinimus pirkti „Lietuvos kūrą“, kurio kontrolinis akcijų paketas priklauso valstybei.

Rusai teigė, jog šiemet Vilniuje įsikurs „Jukos“ pavaldžioji „Jukos Lietuva“. „Jukos“ yra antroji pagal dydį Rusijos naftos firma, išgaunanti 15 proc. ir perdirbanti 25 proc. naftos visoje Rusijoje.

Rusijos prezidento šalininkai: Premjero atleidimas — beprotybė

Maskva, rugpjūčio 9-10 d. (Reuters-BNS) — Rusijos prezidento Boris Jelcin šalininkai jo paskutinį žingsnį atleisti ministrą pirmininką įvertino kaip pamisimą. Šiai juo nuominei pritaro ir komunistinė opozicija, paprastai kategoriškai atmetanti savo politinių priešininkų nuomones.

„Tai visiška beprotybė“, sakė radijui „Echo Moskvy“ buvęs pirmasis vicepremjeras Boris Nemcov, kuris anksčiau būdavo minimas kaip vienas iš galimų B. Jelcin įpėdinų.

B. Jelcin pirmadienį atleido savo ilgametį sąjungininką Sergej Stepasįn ir paskyrė jo įpėdinu buvusį KGB žvalgybininką ir dabartinį saugumo vadą Vladimir Putin. Jei V. Putin patvirtins parlamentas, jis bus penktasis premjeras per pastaruosius pusantrų metų.

Tai, kad S. Stepasino atleidimą pasmerkė net itin artimi B. Jelcin sąjungininkai, rodo, jog prezidento griežta politika išvyko ir tiems politikams, kurie jį rėmė per pačius sunkiausius pokomunistinių per-tvarkų metus.

B. Nemcov paragino surengti referendumą dėl prezidento teisės atleisti vyriausybės vadovą.

Sankt Peterburgo gubernatorių Vladimir Jakovlev sakė, kad visi įmanoma, jog S. Stepasįn, nepaisant savo lojalumo prezidentui, prisijungęs prie Maskvos mero Jurij Lužkov ir regioninių vadovų politinės sąjungos. B. Jelcin neišvengiamas požiūris į sąjungą, besiskertantią su juo norais, artėjant gruodžio rinkimams tik dar labiau sutvirtėjo ir ko gero tapo pagrindiniu motyvu netikėtai atleisti S. Stepasįn.

Komunistų partijos vadas Genadij Žuganov premjero atleidimą įvertino kaip neviltingą žingsnį. „Tai simprocentinė beprotybė. Per 18 mėnesių jau šeštas ministras pirmininkas. Mes jau seniai sakėme, kad ši vyriausybė bus atleista iki rugšėjo“. „Niekio nauja neatsitiko. Tai galutinė režimo agonija“, sakė jis.

Kiti politikai išreiškė susirūpinimą, kad B. Jelcin, nevendamas sukelti dar didesnio politinio nestovumo, gali paskelbti Rusijoje ypatingą padėtį ar mėginti atidėti parlamento rinkimus.

Pirmosios užsienio reakcijos buvo labai atsargios, tačiau tiek Didžioji Britanija, tiek Prancūzija pažadėjo dirbti su V. Putin.

Izraelio ambasadorius atsisveikino su Lietuvos vadovu

Vilnius, rugpjūčio 10 d. (Elta) — Kadenciją baigiantis Izraelio ambasadorius Baltijos valstybėse Oded Ben Hur teigė pastebįs Lietuvos ir Izraelio dvišalių santykių pagerėjimą. Tačiau jis tvirtina, kad „kai kas dar turi būti padaryta, šiuos santykius gerinant“.

Dvišalių santykių būklę diplomatas aptarė antradienį atsisveikindamas su prezidentu Valdu Adamkumi.

Po beveik pusvalandį trukusio susitikimo ambasadorius padarė trumpą pareiškimą apie pokalbio temas, tačiau atsisakė atsakyti į klausimus. „Mes kalbėjome apie tuos dalykus, kurie jau padaryti, kurie dar turi būti padaryti. Mes kalbėjome ir apie praėjusias palikimą, tas problemas, kurios dar neišspręstos, bet turi būti išspręstos. Prezidentas pabrėžė, kad, juo nuomone, tokių iš praėjusių kylančių problemų neturi likti mūsų dabarties ir ateities santykiuose“, teigė O. Ben Hur.

Tačiau trejų metų kadenciją baigiantis ambasadorius tvirtino matąs dvišalių santykių gerėjimą. „Dėl to esame opti-

mistiškai nusiteikę“. Atsisveikinęs su visų Baltijos valstybių vadovais, O. Ben Hur išvyko į savo tėvynę. Laisvą Rygoje gyvenančio ambasadoriaus vieta užims kitas diplomatas.

Būsimo ambasadoriaus pavardė kol kas neskelbiama. Ambasadoriumi Baltijos valstybėms O. Ben Hur buvo akredituotas 1996 metų rudenį. Skiriamuosius raštus jis įteikė tuometiniam prezidentui Algirdui Brazauskui.

O. Ben Hur pakeitė pirmąjį Izraelio ambasadorių Lietuvai, Latvijai ir Estijai Tova Herzl.

O. Ben Hur kelis sykus buvo sukėles Lietuvos politikų neigiamą reakciją savo balto mis apy lietuvių teisingumą. 1997 m. rudenį Vilniuje minint žymaus žydų magistrą Gano Eljahu 200-ųjų mirties metines, Izraelio ambasadorius pareiškė, kad Lietuva vengia teisti holokausto nusikaltėlius kaltinamus asmenis.

Šių metų birželio pabaigoje žiniasklaida išplatino pranešimus apie tai, kad O. Ben Hur Lietuva pavadino „rojomu paticistinams nusikaltėliams“.

Clinton administracija pasirengusi dirbti su naujuoju premjeru

Vašingtonas. (AP-BNS). JAV prezidento Bill Clinton administracija atsargiai reagojo išsiandienos politikos pokyčius Rusijoje, pareiškusi esanti pasirengusi dirbti su prezidento Boris Jelcin pasirinktu naujuoju ministru pirmininku.

„Akivaizdu, jog tai prezidento B. Jelcin teise daryti tokius pakeitimus“, sakė Baltųjų rūmų atstovas valstybinio saugumo klausimams David Leavy.

Pasak pareigūno, V. Putin Vašingtone pažįsta. JAV pareigūnai visai neseniai su juo bendradarbiavo sprendžiant Rusijos vaidmens NATO taikdžiškose pajėgose klausimus, teigė D. Leavy.

Pagrindinė užduotis — išlaikyti politinį pastovumą

Maskva. (Interfax-BNS). Laikiniai einantis Rusijos ministro pirmininko pareigas V. Putin sakė, kad „rinkimų ir Valstybės Dūmų ir prezidento rinkimų išvakarėse bei atsivėlgiant į padėtį Kaukaze, prezidentui pasirodė esant tikslinga pakeisti politinę konfigūraciją“. Taip jis pakomentavo žurnalistų grupei savo pasakyrimą.

Pagrindinė užduotis dabar — politinio pastovumo ir teisingumo išlaikymas, pareiškė jis, pridurdamas, kad „spėjiojimai apie tai, jog valdžia nekonstitucinėmis priemonėmis mėginis sutrukdyti įvykti rinkimams, yra niekuo nepagrįsti“. „Aš kaip tik ir sieksiu užtikrinti, kad teiseti rinkimai įvyktų laiku“, sakė jis.

KALENDORIUS

Rugpjūčio 11 d.: Šv. Klara; Filomena, Ligija, Porute, Putis, Tiburcijus, Visalgas, Visvile, Zuzana.
Rugpjūčio 12 d.: Aiskute, Giedrune, Hilarija, Klara, Laimona (Laima), Laimonas.

Nuotr.: Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus (kauroje) atsisveikina su Izraelio ambasadoriumi Baltijos valstybėms Oded Ben Hur. (Elta)

ŠILALĖ

Tai žemaitijos miestelis. Gal jam mažai žinomas, nors Lietuvos žemėlapyje žymetas gana riebiu ratuku. Geografinė padėtis yra san- kryžyje kelių: Tauragė, Lau- kuva, Kvedarna. Miestelio pa- soneje yra puikus pušynas ir an didelis tvenkinys, kuris savo vandeniu suko maluno ratus.

Istoriniuose šaltiniuose Šilalė minima 1533 m. pastacių pirma katalikiška bažnyčia. Tačiau archeologiniai duomenys rodo, jog miestelis galejo kurtis 14-to šimtmečio prad- žioje, nes minima kryžiuočių kelių praeisimose nuo 1307-1397 metų. Kaip yra sena ir sudėtinga mūsų tautos praei- tis, taip ir Šilalėje joje turėjo savo vaidmenį laiko begyje. Visa kalvuota apylinkė, sus- tiprinta piliakalniams, turėjo sudaryti kliūtis besiveržian- tiems į Lietuvos žemę kryžiuo- čiams. Žemaitis savo žemę mylėjo ir brangino, gindamas ją nuo visų priesų.

Neminint visų skaudžių ne- gandų, 1897 m. gyventojų su- rašyme, miestelis turėjo 1.406 gyventojus. Miestelio medinė namų statyba dažnai lankyda- vę gaisrai. Bet atkaklių žemaičių darbštumu, miestelis vel būdavo atstatomas ir da- bartiniu metu jame gyvena apie 7.000 gyventojų. Šiuo me- tui jis yra Šilalės rajono cen- tras.

Nors Šilalė nepasizymi ypa- tinga namų architektūra ir paskutinis miestelio atsta- tymas vyko pagal cemento pa- naujovimą daugiabučių namų statymui, tačiau miestelis džiaugiasi bei puošiasi vieto- je, sudegusios bažnyčios, 1903 metais ant kalvelės pastaty- tos gotikos stiliaus raudonų plytų maldos namais, domi- nuojančiais visoje miestelio aplinkoje.

Kaip ir kiekvienas Lietuvos žemės kampelis nedorų kai- mynų terojamas, taip ir Šilalės apylinkės žmonės kovoje su kryžiuočiais, 1863 m. sukli- mpe prieš cara spaudos drau- dimo metais už lietuvišką žodį — atidavė nesuskaituojamas aukas už savo gimtąją žemę. Nepaisant tų kančių — apy- linkės žmonės buvo nepalau- žiami ir su V. Kudirkos zo- džiais: „tuoj išversto stulpo vietoj jie kitą statydavo“. Spauda buvo iskovota ir 1906 m. miestelis įsikūrė knygy- nei.

Pažanga ėjo, nors ir pama- zu, ir štai vyrai, išėję savano- riais 1918 metais, parneša Lietuvai nepriklausomybę. Miestelis tampa valsčiumi su rinktinio viršaičiu apylinkės reikalų tvarkymui. Tuojau imama steigti pradinės mo- kyklas vaikams, o 1921 m. atidaroma progimnazija, kuri del lešų stokos 1926 m. turėjo uždaryti. Buvo įkurtas ir M. Valančiaus universitetas, apie kurį neturiu žinių (manychiau blaivybės). Veiklieji Šilalės žmonės rankų nenuleido, ir 1937 m. vėl atidaroma val- stybinė progimnazija. 1940 m. ji tampa pilnutine gimnazija. Valsčiaus jaunimas noriai lan- ke šią mokslo instituciją, bū- rėsi į to meto organizacijas. Visa valsčiaus visuomenė puo- selėjo kryžių ir paminklų sta- tymą žuvusiems už Tėvynę, o 1930 m. Vytauto Didžiojo 500- osios metinėms pasodino ažuoliuką miestelio centre, kuris ir šiandien tebeauga, jau didžiulis medis.

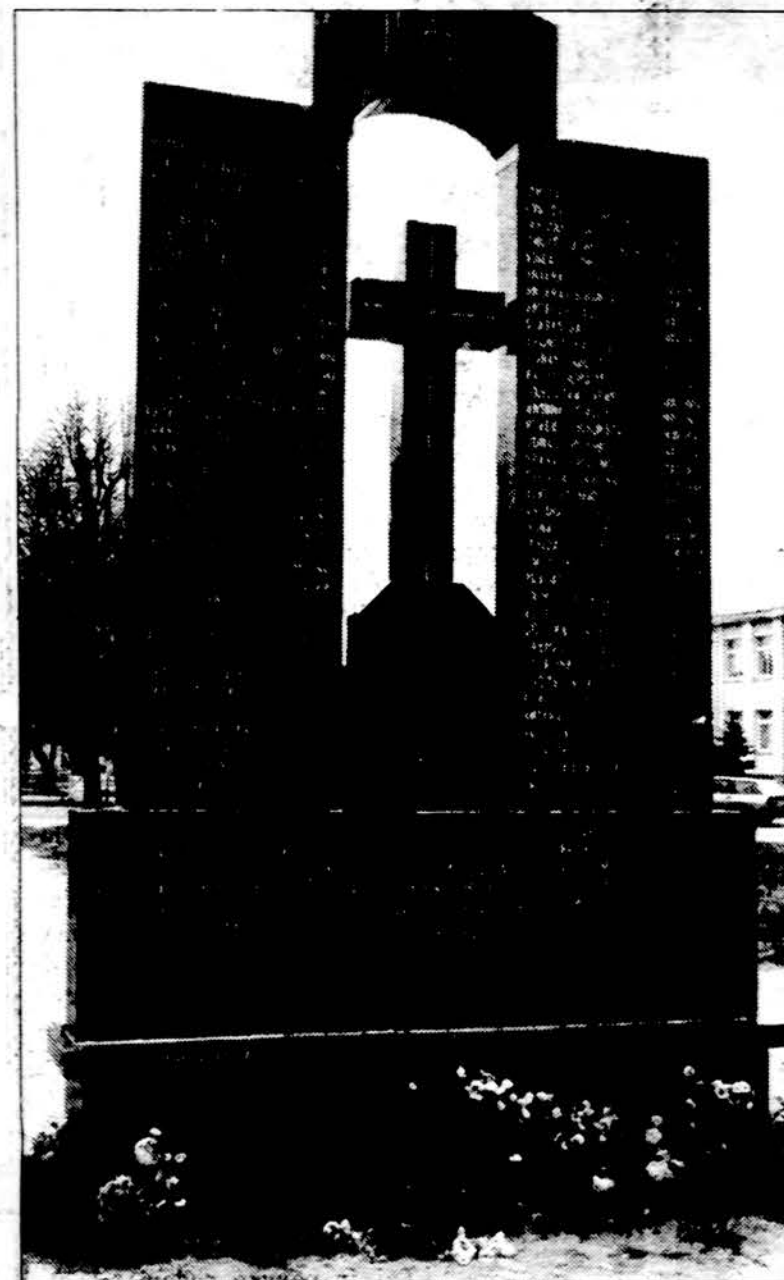
Su šiuo ažuoliuku atrodo, visa Šilalė augo, šakojosi mo- ksluose, tapdami tautos patri- otais, kurių visų vardų nei- manoma čia išminėti.

Šių pirmųjų žmonių kūrė- jų deka, teko ir man didžiulę jų dovana. 1944 metų pava- sarį su 44-riais abiturientais gauti šios gimnazijos brandos atestatai. Tai buvo paskutinis pavasaris su žydinčiom aly- vom, išleidžiantis mus į au- dringą gyvenimą, apie kurį jokios nuovokos neturėjome. Džiaugėmės, kai buvo užsk- leistas mūsų klasės dienas, uždengęs įkyrius mokyklus pamokų vargus. Nei nesiklau- sėme arčiau patrankų gar- sų rytuose. Ak, sakėme nera- ko baimintis — dirbsime, ko- vosim ir laimesim.

Tik spėjus gimnazijai savo 2-ą abiturientų laidą išleisti, Šilalė patenka į kraupią so- vietinę okupaciją. Dar ir da- bar nera suvesta, kiek Šilalės žmonių išvežta į Sibirą, kiek išžudyta kalėjimuose, kiek zu- vusių partizanų ar dingusių be žinios. 50-tį metų trukusi okupacija malė viską. Visas mūsų puoselėtas geras idėjas bei moralę mynė į purvus. Bet šilalėškis yra žemaitis, ir jokia jo auka nemiršta be prasmės. Štai 1991 jie su tri- spalve, skanduodami „Lietu- va, Lietuva!“ žygiuoja prie Vy- tauto Didžiojo ažuoliuko ir ima statyti Laisvės paminklą.

1991 m. pastatytas plokštinis Laisvės paminklas Šilalėje. Nuotr. A. Tiškuvienės

Paminklas žuvusiems už Lietuvos laisvę Šilalėje. Nuotr. A. Tiškuvienės

Kai 1994 metų pavasarį at- vykau į Šilalę švęsti ros abiturios laidos jubiliejų, iš 44-rių, buvome tik 19-ka. Vie- ni buvo žuvę, kiti dingę be žinios, treti, nublokšti į Azijos, Australijos ar Amerikos konti- nentus, negalėjo atvykti.

Susitikimas — tai nepaprast- tas momentas — dažnai malon- us, nešas draugystės atšvie- zinimą. Bet po 50 metų jis yra mintyse nešiotų vaizdų jaus- mų žudikas. Nei rūbas, nei veidas, nei akys nebe tos, ką regėjai prieš daug metų. Min- tyse kyla maišatis, kaip pra- bilti ir koki žodžiu. Širdis ro- dos plyš nuo drebulio. O juk žingsnis reikalingas eiti artyn. Būtinai atsikvošėjimas. O juk alyvos žydi, kaip žydėjusios aną pavasarį, lygiai taip pat. Nuostabu, gamta nepasiduo- da negandom. Gamta netole- ruoja tuštumos. Traukia savo šaknimis sultis iš žemės. Jos nieko nemato ir nesirūpina. Stiebas, kad ir aplaužytas, au- ga, kyla aukštyn, krauna

ziedus ir sužysta ir vėl viskas taip, kaip buvo. Netikėtai man prisimena Neo-Lituanų dainelė: „Draugais, mes bu- vom draugais mes būsim vi- sada“. Atsigauanu. Juk kitaip būti negali — mes vėl kartu, turime atstatyti nukamuotą tėvynę. Taip, kaip artojas, išdaužęs baudžiosvės kolcho- zu kluonus, pats čia pūrens žemę ir bers į ją paselio grū- da. Nors sunkiai jis čia dirbs, bet, dainuodamas, su Mairo- niu, „nebijokim vargo kieto, nes be jo galiūnai pūva“, au- gins naują grūdą duonelei.

Agutė Tiškuvienė- Macijauskienė

DAIL. EIDRIGEVIČIAUS SUKAKTIS

Garsaus kraštiečio jubilieji- nę sukaktį Lietuvai primena panevėžiečiai. Dailininko S. Eidrigevičiaus 50-mečiui Panevėžio galerijoje „2-asis aukš- tas“ atidaryta paroda „Atsi-

Lietuvos ūkininkas su šeima. Nuotr. A. Tiškuvienės

vėręs pasaulis“. Čia rodomos dailininko kaukės, knygų iliustracijos, lenkų, vokiečių, anglų, japonų kalba išleisti parodų katalogai, nuotraukos.

Iš Lietuvos kilęs, plačiai išgarsėjęs, dailininkas Stasys Eidrigevičius liepos 24 dieną, šventė auksinį jubiliejų. Netoli Panevėžio gimęs sukaktivi- ninkas beveik dvidešimt metų gyvena ir kuria Varšuvoje.

S. Eidrigevičius 1964-1968 m. mokėsi Kauno dailės mo- kykloje, 1968-1973 m. studija- vo tapybą Vilniaus dailės ins- titute, vėliau dirbo daili- ninku Vilniaus filharmonijoje. Pirmą kartą į Lenkiją S. Ei- drigevičius atvyko 1975 me- tais, paskui vis grįždavo į Varšuvą, kad 1980-aisiais ap- sigyventų čia nuolatos ir pradėtų savo pasaulinę kar- jerą. Šeštojoje tarptautinėje šiuolaikinio esklibrio bienalėje Lenkijoje išmoningas ir darb- tus dailininkas buvo pas- tebėtas ir įvertintas šios šalies dailininkų, kolekci- ninkų, kritikų. Nuo tada kriti- ka palankiai lydėjo S. Eidrige- vičiaus darbų parodas, šiltai sutikdavo dailininko bandy- mus skatinti ir naujas vaiz- duojamojo meno sritis.

Autorines parodas pradėjęs rengti 1970-aisiais, savo dar- bus S. Eidrigevičius ekspona- vo Lietuvoje, Lenkijoje, Dani- joje, JAV, Švedijoje, Japoni- joje, Anglijoje, Italijoje, kitose pasaulio šalyse, pelnė daugy- bę svarbių apdovanojimų bei premijų.

Dailininko kūrybinis diap- zonas labai platus: tapybos darbai, piešiniai, plakatai, pa- stelės, esklibriai, knygų ilius- tracijos, miniatiūros, kaukės- instaliacijos, performansai, nuotraukos. Žmogaus vieni- šumas, susvetimėjimas, dra- matiškasis asmenybės santykis su pasauliu — vienas svar- biausių dailininko kūrybos leitmotyvų, — rašo menotyri- ninkė Ingrida Korsakaitė. — Šis liūdnas, neįaukus, neiš- kios grėsmės pritvinkęs pa- saulis vis tiek nuteikia sto- iškai, nes yra jame sava ne- išvengiamybės logika, gėrio ir blogio, grožio ir klaidumo har- monija“.

Visus kūrinius dailininkas pasirašo Stasio vardu, pasisa- kymuose spaudoje akcentuoja savo lietuvišką kilmę ir gimto- jo krašto įtaką savo kūrybai. „Aš stebėjau gamtą, valstiečių paprastumą ir šilumą, — pri- simena dailininkas. — Aš klausiausi jų vestuvinių gies- mių ir laidotuvių raudų. Visa tai liko kažkur manyje, ir, žinoma, veikia mano kūrybą. Tušti keliai, paukštis; toli prie horizonto — medis ir trobelė — šie motyvai pasikartoja ma- no darbuose“ (Elta)

422 LITAI PAJAMŲ PER MĖNESĮ

Statistikos departamento at- likto namų ūkių biudžetų tyri- mo duomenimis, vienam šei- mos nariui pirmąjį šių metų ketvirtį teko vidutiniškai 422 litai disponuojamųjų pajamų, iš jų — 355 litai — pinigines pajamas.

Pasak „Respublikos“, tyri-

SKELBIMAI

Ivairūs

Nekilnojamo turto

ELEKTROS ĮVEDIMAI – PATAISYMAI
Turiu Čikagos miesto leidimą. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapalis ir Of. Mgr. Aukšė S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPALIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8854

Muzika vestuvėms ir pokylams!
Tel. 708-267-1645;
708-974-3919.
Virginijus Švabas.

STASYS' CONSTRUCTION
Stalio darbai, rūšių, vonių ir virtuvų įrengimas; priestatai; keramikos plytelės; "sidings", "soffits", "decks", "gutters", plokšti ir "shingle" stogai; cementas, dažymas. Turiu darbo draudimą.
S. Benetis, tel. 630-241-1912.

RIVERDALE AUTOMOTIVE
Transportuojame ir padedame parduoti naudotą auto. Pigiai parduodame išsimokėjimu; remontuojame po avarijų; atstatome auto geometriją, užsakome dalis gėnaušta kalna, keičiame agregatus.
Skambinti Rimui tel. 708-201-0586.

Ieškome patyrusių dažytojų, turinčių savo transportą. Darbas šiaurės vakarų priemiesčiuose. Teiraukitės nro 8 iki 10 val. vakaro tel. 847-808-9109 angliškai arba rusiškai.

GREIT PARUODA
RE/MAX RESULTS REALTORS
off. (773) 586-5959
home (708) 425-7160
pager (708) 886-4919

RIMAS L. STANKUS
• Greitas ir sąžiningas pataravimas
• Nuosavybių įkainavimas veltui
• Pirkame ir parduodame namus
• Pensiūninkams nuotaida

KOMPIUTERIJA
Parduodami kompiuteriai. Kompiuterinių sistemų surinkimas pagal kliento užsakymus. Internetiniai arba industrialiniai serveriai. Taisomos kompiuterių sistemos. Programinė pagalba. Internetiniai pajungimas. Internetiniai puslapiai. Kreiptis: Tel. 773-737-6792; Fax. 815-461-8159; E-mail Loto2000@Yahoo.com.

Reikalinga angliškai kalbanti moteris prižiūrėti vyr. amžiaus žmogų.
Tel. 414-605-0537.

ATTENTION IMMIGRANTS!
Canada is accepting applicants for Permanent Residence!
For free information call:
1-773-282-9500
GTS concentrating in immigration to Canada
www.redusa.com

TĖVELIŲ DĖMESIUI!
KIEČIAME JŪSŲ ATŽALAS INDIVIDUALIAI MOKYTIS!

KALBOS LIETUVIŲ KALBOS
Mokymas organizuojamas Darien, IL, nuo rugsėjo 4 dienos. Dirbs kvalifikuoti specialistai. Mokymo trukmė ir laikas pagal jūsų pasirinkimą.
SUAUGUSIEJI jei pageidaujate patobulinti savo lietuvių kalbą ar rašybą, taip pat melai kviečiami.
Registracija: Tel. 630-724-1673 šeštadieniais 12 - 9 v.v.
Fax. 630-724-1674 bet kurio metu.

Dail. Stasya Eidrigevičius prie savo kūrinių. Nuotr. Eltos

Dail. Stasio Eidrigevičiaus kaukės. Nuotr. Eltos

mas parodė, kad iki šiol augu- sios namų ūkių pajamos ir išlaidos žiemą truputį suma- žėjo.

Miestuose žmonės gauna 1,4 karto daugiau pajamų negu vidutiniškai kaime. Kaip ir per ankstesnius tyrimus, šalies gyventojų išlaidos trupu- tį viršijo pajamas. Taip yra todėl, kad namų ūkiui ne visa- da nurodydavo visas gautas pajamas, be to, į disponuoja- mas pajamas neįskaitomos ap- lešos, susijusios su taupymu ir

kaupimu. Kam išleidžia pajamas namų ūkiai? Beveik 46 proc. namų ūkių išlaidų teko maisto produktams. Beveik 17 proc. vartojimo išlaidų tenka su- mokėti už būstą, kurį ir ener- gija. Maždaug po 6 proc. — drabužiams ir avalynei bei transportui.

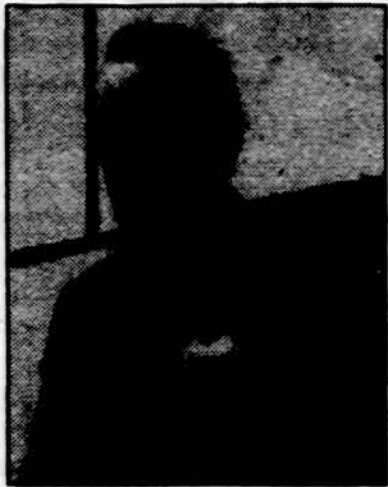
Lietuvoje, kaip ir anksčiau, turtuolių nėra. Turtingais sa- vęs nelaiko niekas, o pasitu- rinčiais — tik 1,5 proc. ap- klaustų namų ūkių. R.J.

Ažuoliukas Šilalės miestelio centre. Jis sodintas 1930 m. Vytauto Didžiojo 500-osioms metinėms paminėti, dabar jau dideliu medžiu užaugęs.

Nuotr. Agutės Tiškuvienės

AMŽINYBĖN IŠKELIAVO VINCAS NATKEVIČIUS

Vincas Natkevičius.

nuo 1939 m. vidurio — jos pirmininkas. V. Natkevičius pastangomis ir rūpesiu jau 1945 m. birželio mėnesį pradėti atkurti Vokietijon susitelkę moksliečiai ateitininkai. Savo aktyvia veikla ir sutelktų moksliečių ateitininkų kuopų darbu sušaukė 1945 m. spalio mėnesį jų atstovų suvažiavimą, kuris išrinko jį sąjungos pirmininku. 1946-1949 m. V. Natkevičius buvo išrinktas Ateitininkų federacijos generaliniu sekretorium.

Lietuvoje okupacijų metais (1940-1944) V. Natkevičius buvo veiklus lietuvių pagrindinio filosofinio pobūdžio straipsnių „Ateityje“, „Laisvė“, vėliau išėjusioje — „Draugas“, „Europos lietuvių“, „Aiduose“, „Tėviškos žiburio“ se. Nuo 1952 m. veikė Europos lietuvių fronto bičiulių sąjūdyje, buvo renkamas jo valdybos pirmininku, redagavo informacinį biuletinį „Eli“ (Europos lietuvių informacija). Su Vincu Natkevičium susipažinau 1989 m. sausio mėnesį Vokietijoje, prasiverus „geležinei uždangai“. Susitikime Manheime geležinkelio stotyje. Pasitiko mane pasitempęs, tiesus, su dailia skrybtele ir elegantišku lietuvišku, guvau žvilgsnio, energingų judesių vyras. Nė iš tolo nebuvo panašus į septyniamešimtmetį. Atrodė dešimtmečiu, o gal ir daugiau, jaunesnis. Ejo taip spartiai, kad būdamas perpus už jį jaunesnis, vos spėjau greta jo žingsniuoti. Įsiminė labai raiškiai, melodinga, suvalkietiška tarma atmiešta jo lietuvių kalbos tartis, nė truputi nepašalinta vokiečių kalbos įtakos.

Vincas Natkevičius (Natkus) gimė 1918 m. lapkričio 6 d. Ozkabalų kaime, Vilkaviškio valsčiuje ir apskrityje. 1938 m. baigė Vilkaviškio J. Basanavičiaus gimnaziją, 1938-1942 m. studijavo VDU Teologijos filosofijos ir Vilniaus universiteto humanitarinių mokslų fakultetuose liuanistiką ir filosofiją, 1945-1949 m. — Tiubingeno universitete filosofiją ir sociologiją. Tiubingeno universitetas suteikė jam magistro (M.A.) laipsnį už darbą apie simpatiją ir meilę Max Scheler filosofijoje.

Antrojo pasaulinio karo metais (1941 lapkritis — 1944 spalio) Vincas Natkevičius dirbo Kauno „Aušros“ mergaičių. Alytaus ir Kauno VI (Šančiuose) gimnazijose lietuvių kalbos mokytoju. Dėl sovietų okupacijos pasitraukęs iš Lietuvos 1944-ųjų rudenį į Vokietiją, čia ir pasilikė, nesugrįdęs „naujų pasaulio“ perspektyvomis anapus Atlanto. Karo suniokotoje ir daug ko stokojančioje Vokietijoje, jis tyliai ir kantriai dirbo pedagoginį darbą, puoselėdamas lietuvių ir krikščioniškąsias vertybes jaunosiose kartose. 1945-1957 m. jis dirbo Vasario 16-osios gimnazijos mokytoju Hiutenfelde, o nuo 1967 m. rudenis — 13 metų šiai gimnazijai vadovavo.

1973 m. buvo pakviestas dėstyti lietuvių kalbą ir vesti liuanistikos seminarą Frankfurto prie Maino universitete, kur dirbo iki dešimtojo dešimtmečio, populiariindamas Lietuvą, lietuvių kultūrą ir kalbą kitataučių studentų tarpe. V. Natkevičius yra sakęs, kad jo studentai daugiausia būdavo indoeuropeistai, slavistai ar Rytų Europos istorikai, bet ateidavę susipažinti su lietuvių kalba ar jos ir šiek tiek pramokti net medikų. Daugeliui jų būdavę įdomu iš arčiau susipažinti su tauta, sukūrusia, pasak V. Natkevičiaus, „viduriniai amžiais ir Renesanso metu valstybę, galinęs už anuometinę Maskvos didžiąją kungaiškiją“.

Vincas Natkevičius jau nuo gimnazijos laikų aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje. Vilkaviškio gimnazijoje įsijungęs į uždraustos moksleivių ateitininkų organizacijos veikimą, nuo 1938 m. buvo slapto centro valdybos narys,

Argentinietišką steiką užgerdami raudonu vynu firminame „Buffalo“ restorane Manheime, kalbėjome apie Sąjūdį, politiką, Lietuvos laisvės perspektyvas, lietuvių literatūrą Tėvynėje ir išėjusioje. Gyvai domėjosi viskuo ir gaudė kiekvieną naujieną iš Lietuvos. Tikėjo krašto laisve, bet kartu rūpinosi ir demokratijos ugdymu Lietuvoje. Jo pirmasis interviu pokario Lietuvos spaudoje taip ir vadinosi: „Vincas Natkevičius: siekti pilnutinės demokratijos“ („Kauno aidas“, 1989 m. kovo 2 d.).

Buvo krikščionis intelektualas, kuriam rūpėjo pasaulietiniai dalykai, tačiau nemažiau svarbi jam buvo ir tolerancijos vertybė — pakantus ugdymas skirtingų pasaulietinių žmonių tarpusavio santykiuose. Kaip patyrusiam pedagogui, jam rūpėjo Lietuvos švietimo sistemos ateitis. Jis žavėjosi Kanados patirtimi, kur švietimo ir auklėjimo klausimais yra išimti iš tiesioginės valstybinės valdžios kompetencijos ir pavesti atakroms pasaulietinėms grupėms. Jas visas valstybinė valdžia vienodai toleruoja ir vienodai remia, pagal jų mokamus mokesčius valstybei. Tuo būdu valstybės valdžia vienodai šelpia pasaulietinių bendruomenių išlaikomas mokyklas, kurios tvarkosi pagal savo statusus, švietimo ministerijai imantis tik bendrosios mokslo priežiūros. V. Natkevičius tikėjo, kad tokiu švietimo modeliu galbūt kada nors susidomės ir Lietuva.

Vincas Natkevičius vardas artimai susijęs su Europos lietuvių studijų savaitėmis, iniciuotomis profesoriu Antano Maceinos ir Jono Griniaus, prasidėjusiomis 1964 m. ir vis dar tebevykstančiomis iki šiol. Vincas Natkevičius nuo pat pradžių reikėsi jose kaip organizatorius, moderatorius,

paskaitininkas. Studijų savaitėmis, V. Natkevičius liudijimu, iš dalies siekia lietuviškąją išėjusios inteligentiją įtraukti į kultūrinę veiklą, kartu, išėjusios švietimenei, neprasiveržusiai pokary į Vokietijos universitetus, sudaryti šokią tokią galimybę reikštis moksliečiai. V. Natkevičius kartais pabrėždavo ir ugdomąją studijų savaitę reikšmę visuomenei: norėta kartu su mokslininkais — rimtai savo paskaitas parengiančiais ir kultūringai jas perteikiančiais, kviešti veikėjus, visuomenininkus, kad jie pratintųsi ir į visuomeninę veiklą žiūrėti taip pat rimtai, atsakingai, vengiant improvizacijos ir nekultūringų ginčų ar kovų.

V. Natkevičius buvo gerai susipažinęs su okupuotoje Lietuvoje parašyta literatūra, ypač proza. Labai vertino Romualdo Granausko kūrybą. Tarp išėjusios autorių išskirtinai vertino Vincą Ramoną, ypač jo romaną „Kryžiai“ — už tobulą impresionistinį stilių. V. Natkevičiaus nuomone, pranokstantį lietuviškojo impresionizmo klasikų I. Šeiniaus ir J. Savickio kūrybą. Beje, trečiajam „Kryžių“ leidimui, išleistam 1992 m. Lietuvoje, V. Natkevičius parašė vertingą palydimąjį straipsnį „Vincas Ramono romanai“. Didžiai vertino ir žavėjosi Antano Maceinos filosofine mintimi, to paties autoriaus Antano Jasmano pseudonimu sukurtą poeziją.

Literatūros baruose Vincas Natkevičius daugiausia reikėsi literatūros istorijoje, mažiau — kritikoje. Paršė monografiją apie menotyrininką ir literatūrologą Joną Grinių, kurio palaikus (taip pat ir jo žmonos Alinos Grininės) praėjusiais metais priglaudė Petrašiūnų kapinė. Apie lietuvių rašytojų kūrybą V. Natkevičius rašė daugiausia Niujorko leistame kultūros žurnale „Aidai“, Čikagos dienraščio „Draugas“ kultūriname priede ir Kanados lietuvių savaitraštyje „Tėviškos žiburiai“. Štai tik keletas svarbesnių jo straipsnių antraščių: „Idealinės vertybės Donelaičio asmenybėje ir „Metuose“, „Vincas Ramono beletistika“, „Petronėlės Orintaitės romanai“, Jono Griniaus literatūros kritika“, „Skausmas ir kancija Maironio gyvenime ir patriotinėje lyrikoje“, „Lietuviškosios dvasios gėlmė Vaižganto asmenybėje ir jo veikalų personazuose“, „Religinė ir filosofinė tematika Antano Jasmano poezijoje“.

Prieš dešimtmetį užsiėmęs pažintis su Vincu Natkevičium nenutruko, galima sakyti, iki jo paskutinio atodūsio. Palaikėme ryšį laikais, susitikdavome vienas ar kitam viešint Lietuvoje ar Vokietijoje. Pastaruosius dar mėnesius, jau sunkiai sirgdamas, kiekvieną penktadienį dešimtą valandą vakaro telefonu skambindavo man į namus

Naujai statomas kalėjimas Vilniaus apylinkėje. Nuotr. Viktoro Kapočiaus

JUSTINAS PALUBENSKAS JAU DAUSOSE

1999 metų gegužės 20 dieną Kaune mirė Justinas Palubinskas. Jis gimė 1915 metais lapkričio 14 d., Baganskų kaime ir iki antrosios sovietinės okupacijos ten ūkininkavo. Karui pasibaigus su šeima gyveno Kempten, Vokietijoje, o 1949 metais išvyko į Čikagą, JAV, kur ir gyveno iki grįžimo į Lietuvą.

Prie kapo jo sūnus prof. dr. Feliksas Palubinskas kalbėjo, kad „Atsisveikinti su žmonėmis yra sunku. Ypač, sunku atsisveikinti su artimais ir mylimais žmonėmis.“

Ir tą vakarą, kai jo intensyvus žvilgsnis pradėjo tolti nuo manęs, — žinojau, kad tai buvo paskutinis jo gyvo „sudiev“.

Jo ramus žvilgsnis tolo į Viešpaties dausas, kur jo laukė žmona Marija Kubiliūtė; sūnus Vincukas, anksčiau amžinybėn iškeliavę broliai ir seserys: Vincas, Pranas, Petronėlė, Onutė, Marcelė, Viktoras ir Petras. Pasitiko jį ten tėvai, seneliai bei protėviai ir

pasikalbėti. Iki paskutiniosios domėjosi įvykiais Lietuvoje, labiausiai sielojosi Lietuvos negalia, sąlygojančia politinio ir ekonominio gyvenimo iškrypimus. Nerimavo atsistatydinus G. Vagnoriui, rūpinosi kaip gi eisis R. Pakso vyriausybė.

Po kiekvieno pokalbio jaučiau, kaip jėgos jį vis labiau apleidžia. Apie mirtį nekalbėdavome. Jis pats tos temos nelietė, o man netiko apie tai užsiminti. Tačiau viename paskutiniųjų pokalbių, jis kažkaip netikėtai ištarė: „Tik jūs manęs neužmirškite...“

Paskutinį penktadienį nebeskambino, nes buvau išvykęs į Anykščius, kur vyko VIII „Laisvė“ fondo studijų savaitė, perkėlusį Lietuvon Vincą Natkevičium ir jo vyresniųjų draugų pradėtą ir įtvirtintą Europos lietuvių studijų savaitę tradiciją ir jų puoselėjamas vertybes. Kaip tik tą penktadienį studijų savaitės Anykščiuose dalyviai pasirašė Vincui Natkevičium adresuotą atviruką su Anykščių vaizdais ir trumpučiu prierašu: „Mielas Vincai, prisimename ir pasigendame...“

Atvirukas dar buvo Lietuvoj, kai ta mintis jau pasitiko jį Amžinybėje...
Vidmantas Valiušaitis

jie vėl džiaugėsi kartu. Jis iškeliavo į Viešpaties dausas, o mums liko jo prisiminimas. Sunki buvo jo kūdikystė ir vaikystė be mamos, kuri mirė po gimdymo. Užaugino jį seserys — ypač Marcelė. Užaugo ryztingas ir nepriklausomas žmogus.

Po savo tėvo mirties, gavęs palikimą tėviškę, jis vedė Mariją Kubiliūtę ir abu ėmėsi bendro darbo. Per septynetą metų atstatė ūkį, išmokėjo dalis, ir buvo pasirėngę gyventi lengviau. Bet sovietinė okupacija ir karas visa tai pakeitė.

Nelaukė kol sugrįš antroji sovietų okupacija ir 1944 metais su šeima pasitraukė į Vakarų, o 1949 metais su šeima ir vienu lagaminu išvyko į Ameriką, kur vėl pradėjo gyvenimą iš naujo. Ten tapo bendro lietuvių bendruomenės gyvenimo dalimi. Jungėsi į lietuvišką bendruomenę ir savo darbu, ir pinigine parama. Dalyvavo renginiuose ir demonstracijose už Lietuvos laisvę.

Ilgėjosi sugrįžti į tėviškę. Tai ir pavyko padaryti bent senatvėje. Prieš penketą metų sugrįžo į Lietuvą ir apsigyveno Kaune, nes tėviškė buvo nugriauta ir užsodinta mišku. Bet vis tiek džiaugėsi, kad vėl laisvoji Lietuva.

Šią vasarą žadėjo atvykti vaikaičiai su savo šeimomis ir pasidžiaugti kartu su juo. Bet mirtis, nors ir tikėtasi, tačiau vis tiek atėjo anksčiau ir nelauktai.

Dabar mums tik liko jo atminimas, o jis jau džiaugėsi Dievo dausose kartu su mylima žmona Marija Kubiliūte, su sūnum Vincuku, ir visais artimaisiais. Mes gi čia likę gyvenime su ryžtu ir meile vieni kitiems.

Gegužės 25 dieną Justina Palubinską po gedulingų Mišių palaidojo Višakio Rodos kapinėse šalia žmonos Marijos Kubiliūtės, tėvų Kazimiero Felikso Palubinsko ir Magdalenos Valaitytės, senelių Vincento Valaičio ir Viktorijos Kudžmaitės bei kitų giminių. Liūdi sūnus, Seimo vicepirmininkas, prof. dr. Feliksas Palubinskas su žmona Saule Liulevičiūte, vaikaičiai Linas su žmona Grace ir provaičiai Alina bei Loku, Ginta su provaičiais Viltim ir Almantu, Kovas su žmona Laima, Milda su vyru Rany ir Aidais.

A. † A.

ELENAI BANIENEI

mirus, sūnui RIMUI, jo žmonai NIJOLEI, jų šeimai, kitiems giminiams ir artimiesiems reikiame nuoširdžią užuojautą ir dalinamės jų liūdesiu.

Irena ir Mečys Šilkaičiai

A. † A. LIŪDA VAIŠNORAITĖ PAPLAUSKIENĖ

Gyveno Camarillo, CA. Mirė 1999 m. rugpjūtio 6 d., 2:30 val. ryto. Gimė Lietuvoje, Šiaulių apskrityje, Kuršėnų valsčiuje. Amerikoje išgyveno 50 metų. Šv. Mišios už a. a. Liūdą bus atšaukiamos rugpjūtio 30 d., 8 val. ryto, Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčioje Čikagoje, taip pat ir Lietuvoje, Vilniaus katedroje.

Nuliūdę liko: sesuo Vlada Račkauskienė ir seserėnai bei daug giminių Lietuvoje.

PADEKA

A. † A.

JUOZAS RUDZINSKAS

Rudzinskių šeima nuoširdžiai dėkoja visiems, mus paguodusiems mūsų liūdesio valandose, mirus brangiam Vyriui, Tėvui ir Broliui a. a. JUOZUI. Ačiū už jūsų rūpestingą dėmesį ir maldas. Dievo palaima telydi jus visada!

Dėkinga Elena Rudzinskienė ir šeima.

A. † A.

JADVYGAI STRAVINSKIENEI,

mielai Mamytei, Amžinybėn iškeliavus, giliai užjaučiame dukrą RITĄ ir jos šeimą šioje liūdesio valandoje.

Akademinis Skautų sąjūdis

Mielai jaunystės Draugei

A. † A.

NIOLAI ČEREKIENEI

mirus, reikiame nuoširdžią užuojautą vyrui ALGIUI su šeima bei broliui ŽIBUNTUI MIKŠIUI.

Alicija ir Henrikas Soliai

Julie ir Stepas Soliai ir

krikšto sūnus Stepukas

A. † A.

ELENAI BANIENEI

iškeliavus į Amžinybę, sūnų RIMĄ, marčią NIJOLĘ, anūkes FĖLĘ ir INGRIDĄ su vyru giliai užjaučiame ir guodžiame.

Krikšto dukte Alida

Robertas su šeima

Grąžina Vitienė

Mylimai Mamytei

A. † A.

JADVYGAI STRAVINSKIENEI

mirus, liūdimė kartu su dukra RITA PENČYLIENE, žentu RIMU, anūkais DANUTE ir ROMU su žmona bei visais artimaisiais.

Salomeja Bartuškienė

Ramutė ir Romas Bartuškai

Danutė ir Raimundas Korzonai

